

การสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล ของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*

สุชาติ จันทร์ดอกไม้[†]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และศึกษาระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาชายและหญิงวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในวิชาเอกพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2554 ซึ่งได้มายield ให้การคัดเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพ ดังนี้

1) ค่าความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างทักษะกับข้อปฏิบัติ ตั้งแต่ 0.50-1.00 และค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อปฏิบัติกับเกณฑ์การให้คะแนน ตั้งแต่ 0.67-1.00

2) ค่าความเที่ยงของผู้ประเมิน 2 ท่าน มีค่า 0.89

3) แบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักศึกษาชายมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25 - 0.80 และนักศึกษาหญิง มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23 - 0.85

4) ค่าความตรงเชิงโครงสร้าง ได้ค่า α เท่ากับ 10.51 สำหรับนักศึกษาชาย และได้ค่า α เท่ากับ 16.16 สำหรับนักศึกษาหญิง ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5) ค่าความเที่ยงของแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาชาย เท่ากับ .89 และนักศึกษาหญิงเท่ากับ .85

2. ระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาชายและหญิง วิชาเอกพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ได้ผลดังนี้

1) นักศึกษาชายส่วนใหญ่มีทักษะกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 22.73 และระดับยังไม่พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 18.18

2) นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่มีทักษะกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาอยู่ในระดับยังไม่พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 30.00 และระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.67

คำสำคัญ: แบบประเมินภาคปฏิบัติ/ ทักษะกีฬาฟุตบอล

* บทความวิจัย สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

[†] อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

A Construction of Football Skills Test for Physical Education Students in Nakhon Sawan Rajabhat University*

Suchat Chandokmai¹

Abstract

The purposes of this research were to construct football skills test and find out the quality of football skills test and to study skill levels on football sport of male and female students for Physical Education students in Nakhon Sawan Rajabhat University. The sample was Physical Education male and female students of the 2011 academic year from Physical Education Collage Angthong Province and Nakhon Sawan Rajabhat University were selected by Purpose Random Sampling technique.

The results of this research are as follow :

1. The quality of football skills test are :

1) The content validity based on the practicality index of consistency considered between skills and behavioral objectives was 0.50-1.00. And index of consistency between behavioral objectives and rubric scoring was 0.67-1.00.

2) The reliability of 2 raters was 0.89.

3) The item discrimination of the test using with male students was 0.25-0.80 and female students was 0.23-0.85.

4) The construct validity of football skills test calculated by t - test for male and female students was 10.51 and 16.16, significant at the .01 level.

5) The reliability of football skills test with male students was .89 and female students was .85.

2. The results of Football skill levels of the students are:

1) male students (45.45 percent) were at fair level and male students (22.73 percent) were at good level and male students (18.18 percent) were at unfair level

2) female students (33.33 percent) were at fair level and female students (30.00 percent) were at unfair level and female students (16.67 percent) were at improvement level

Keywords: Skill test/ Football

* Research Article, Physical Education Program, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University, Thailand

¹ Lecturer, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

มหาวิทยาลัย เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งมีภาระหน้าที่หลัก คือ การผลิตบัณฑิตออกไปเพื่อพัฒนาประเทศ โดยบัณฑิตที่ผลิตนั้นจะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพดี และได้รับการพัฒนาจนมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาชีพชั้นสูง ศติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจการจัดการอุดมศึกษาจึงต้องมุ่งทั้งในเรื่องของการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร คือ การเรียนการสอน ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตร ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาและเสริมสร้างบุคลิกภาพ สมรรถภาพในด้านต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในตัวนักศึกษา (สติต แก้วบุญดดา. 2537)

กีฬาฟุตบอล เป็นกิจกรรมผลศึกษาประเพณีที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและศติปัญญาของบุคคลได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังได้รับความนิยมอย่างสูงจากบุคคลทั่วโลก ทุกระดับชั้น เพราะกีฬาฟุตบอลเป็นการออกกำลังกายส่วนบุคคลและออกกำลังกายร่วมกันหลายคนได้อาจจะฝึกหัดเพื่อการแข่งขัน เพื่อเป็นการออกกำลังกาย หรือเพื่อสนับสนุนกีฬาดังที่ (มงคล แฟรงส์aken. 2545) กล่าวว่า การเล่นฟุตบอลนั้นจะทำให้มนุษย์เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม อันเป็นวัตถุประสงค์ทางการศึกษา เมื่อมนุษย์ทุกคนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีจะนำไปสู่คุณภาพของชีวิตที่ดีต่อไป

การเรียนวิชาฟุตบอลในระดับอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะพื้นฐาน ที่มีคุณภาพ ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องมีการวัดและประเมินผลเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ฉะนั้นผู้เรียนจะต้องได้รับคำแนะนำ และปรับปรุงเพื่อให้สามารถเรียนได้ตามเป้าหมาย สำหรับวิธีการวัดและประเมินผลต้องมีเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้สอนบอกถึงจุดดี ที่จะต้องมีการแนะนำ แก้ไข และปรับปรุง ซึ่งสอดคล้องกับ (วรศักดิ์ เพียรชรบุร. 2548) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลว่า...เมื่อผู้สอนได้มีการวางแผนจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อดำเนินการสอนให้เป็นไปเช่นนั้นแล้ว ผู้สอนจะต้องวัดเพื่อประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้สอนไปนั้นให้ครบถ้วนทุก ๆ ด้านตามที่ได้วางไว้ จึงจะทำให้สามารถทราบได้ว่าการสอนของตนเองนั้น ได้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้วางไว้มากน้อยแค่ไหนหรือจะมีการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นอย่างไร...

การวัดและประเมินผลทางผลศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถวัดได้ด้วยข้อสอบข้อเขียนเพียงอย่างเดียว แต่จะวัดจากการปฏิบัติของผู้เรียน โดยแสดงพฤติกรรมออกมานะ และการแสดงพฤติกรรมนั้นในสถานการณ์ที่เป็นจริง ด้วยเหตุนี้ การวัดและประเมินผลการเรียนวิชาฟุตบอลตามหลักสูตร ที่นั่นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก การปฏิบัติจริง วิธีการวัดและประเมินผลจึงควรวัดความสามารถในการปฏิบัติกรรม และการแสดงออกของผู้เรียนภายใต้สถานการณ์และเงื่อนไขที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด โดยวัดทั้งวิธีการ (process) และผลงาน (product) ที่ผู้เรียนกระทำและแสดงออก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545) หรืออาจ

กล่าวได้ว่าวิธีการประเมินผลต่าง ๆ ต้องสอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้และมีลักษณะการประเมินที่สะท้อนให้เห็นการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้เกิดความรู้ความสามารถและการปฏิบัติจริง (Authentic Assessment) (สำนักทดสอบทางการศึกษา. 2546) แต่ไม่ว่าจะเลือกใช้เครื่องมือหรือวิธีการประเมินอะไร สิ่งที่สำคัญที่ควรตระหนักรือคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของภาระงานที่จะนำมาจัดกิจกรรมเพื่อการประเมินและคุณภาพของเกณฑ์การให้คะแนน ทั้งนี้เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีความตรงในสิ่งที่ต้องการวัดและตรงตามสภาพจริงของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Mathews (1978) ที่กล่าวว่า การประเมินผลที่ดีนั้น จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือที่มีคุณสมบัติดังนี้ คือ มีความเชื่อมั่น (reliability) มีความเป็นปัจจัย (objectivity) มีความเที่ยงตรง (validity) มีเกณฑ์ปกติ (norms) และเครื่องมือในการประเมินผลที่ดีนั้น จะช่วยให้ผู้สอนสามารถวัดและประเมินผลความสามารถของผู้เรียนได้ตามสภาพที่เป็นจริง รวมทั้งสามารถใช้ในการแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความต้องการและสามารถรู้ข้อมูลร่องในแต่ละหักษะของผู้เรียน ทำให้สะทogeneในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนได้ยิ่งขึ้น

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่ทำการสอนอยู่ในระดับอุดมศึกษามานานหลายปีทำให้ทราบว่าปัจจุบันในรายวิชาฟุตบอล ซึ่งเป็นวิชาเอกในโปรแกรมพลศึกษา ประสบปัญหาด้านการขาดเครื่องมือประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลระดับอุดมศึกษาที่มีคุณภาพ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงตระหนักรึงความจำเป็นที่ต้องสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลในระดับอุดมศึกษา เพื่อจะช่วยนำไปสู่ขั้นตอนกระบวนการประเมินภาคปฏิบัติ และผลลัพธ์ของผู้เรียนที่มีคุณภาพ มีการวัดและประเมินผลที่จะทำให้ได้ผลที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ อีกทั้งเป็นการพัฒนาเครื่องมือและรูปแบบการประเมินที่มีความเป็นปัจจัย และมีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล ของนักศึกษา วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษา วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
2. เพื่อศึกษาระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาชายและหญิงวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินทักษะกีฬาฟุตบอลระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย สรุปได้ดังนี้

ทักษะในการเล่นฟุตบอล

ทักษะในการเล่นฟุตบอล หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการเล่นฟุตบอล ได้อ่าย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ สามารถปรับปรุงการเคลื่อนไหวของร่างกายให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ต่าง ๆ ของการเล่นฟุตบอล ได้เป็นอย่างดีใน 6 ทักษะย่อย คือ (ประโยชน์ สุทธิส่งฯ. 2524 ; ประวิทย์ ไชยสาม. 2526; นิพนธ์ กิตติกุล. 2530; ชานุวิทย์ พลชิวน. 2534)

การเดาลูกฟุตบอล หมายถึง การใช้เท้า เท่า หรือศีรษะ ยกเว้น มือหรือแขนเดาลูกฟุตบอลให้ลอยขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การส่งลูกฟุตบอล หมายถึง การใช้ส่วนของเท้า ได้แก่ ข้างเท้าด้านใน, ข้างเท้าด้านนอกและหลังเท้า สำหรับลูกฟุตบอลเพื่อให้ลูกฟุตบอลเกิดการเคลื่อนที่

การหยุดลูกฟุตบอล หมายถึง การใช้ส่วนของเท้า ได้แก่ ข้างเท้าด้านใน หลังเท้าและฝ่าเท้าบังมังคับลูกฟุตบอลที่เคลื่อนที่มาในลักษณะต่าง ๆ ให้หยุดอยู่ในความครอบครอง และสามารถดำเนินการต่อไปได้

การเลี้ยงลูกฟุตบอล หมายถึง การทำให้ลูกฟุตบอลเคลื่อนที่โดยใช้ส่วนของเท้าทั้งสองข้าง ได้แก่ ข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอกและหลังเท้าบังกับลูกไว้ในครอบครอง

การยิงประตู หมายถึง การใช้ส่วนของเท้า ได้แก่ ข้างเท้าด้านในและหลังเท้าแตะลูกฟุตบอลให้เข้าประตู

การโขม่งลูกฟุตบอล หมายถึง การเล่นลูกฟุตบอลด้วยศีรษะ โดยใช้บริเวณหน้าผากในขณะที่ลูกฟุตบอลลอดอยู่ในอากาศเพื่อส่งลูกฟุตบอลไปยังตำแหน่งที่ต้องการ

การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา

การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษาเป็นวิธีการนำเครื่องมือมาใช้วัดพฤติกรรมหรือคุณลักษณะ ต่างๆ ของผู้เรียนเพื่อให้แสดงถึงการตอบสนองของผู้เรียน สามารถสังเกตหรือนับจำนวนได้คร่าวๆ จึงต้องรู้อย่างชัดเจนว่าพฤติกรรมหรือคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ต้องการวัดคืออะไร และสามารถสร้างเครื่องมือที่จะใช้วัดได้อ่าย่างถูกต้อง วานา คุณาวิสิทธิ์ (2539) ได้กล่าวว่า การวัดผล (Measurement) คือ ปริมาณที่ไม่สามารถมองเห็นได้โดยตรงซึ่งคือ พัฒนาการด้านพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่น ความรู้ ความสามารถในการเคลื่อนไหว และความรู้สึกต่าง ๆ ในการวัดจะต้องสร้างสภาพการณ์ให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรมที่มีอยู่ของผู้เรียน เช่น จังหวะ ปริมาณ ได้ การวัดทักษะและสมรรถภาพด้วยใช้แบบทดสอบเฉพาะอย่าง เพื่อการตัดสินใจว่าผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรมของผู้เรียน ในการวัดผล จึงต้องใช้แบบทดสอบต่าง ๆ ให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย รวมถึงวิธีการประเมินผล (Evaluation) คือ การนำเอาผลหรือปริมาณที่ได้จากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้วหรือมาตรฐานที่กำหนดขึ้นมาบ้านเอง

การสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติ

แบบประเมินภาคปฏิบัติ หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความสามารถของผู้เรียนในการปฏิบัติงานตามสถานการณ์หรือสิ่งเร้าที่ผู้ประเมินกำหนด โดยพิจารณาจากกระบวนการ (Process) และผลงานที่เกิดขึ้น (Product) จากการปฏิบัติ

ชนิดของแบบประเมินภาคปฏิบัติ

แบบประเมินแบบข้อเขียน การประเมินนี้จะวัดการใช้ความรู้และทักษะ ความสามารถส่วนใหญ่เป็นการใช้ความรู้ที่เป็นผลมาจากการเรียนที่ผ่านมา

แบบประเมินเชิงจำแนก เช่น ให้จำแนกเครื่องมือหรือชิ้นส่วนของเครื่องมือว่ามีอะไรบ้างและแต่ละชิ้นส่วนมีหน้าที่อะไร

แบบประเมินเชิงสร้างสถานการณ์ จะเน้นวิธีการโดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานในสถานการณ์ที่เหมือนจริง

แบบประเมินการปฏิบัติงานจริง ถือว่าเป็นแบบประเมินระดับที่สูงที่สุด นักเรียนจะต้องแสดงตัวอย่างของงานภายใต้สภาวะการณ์จริง

ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติ

ในการสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัตินั้นควรเริ่มจากการวิเคราะห์งาน เพื่อให้รู้ว่าข้อมูลของงานนั้นมากน้อยเพียงใดมีการเตรียมการขั้นตอนอย่างไร รวมไปถึงการตรวจสอบการวิเคราะห์งานโดยผู้เชี่ยวชาญว่ามีความเที่ยงตรงเพียงใด จากนั้นจึงลงมือสร้างเครื่องมือ เริ่มจากการเขียนข้อปฏิบัติ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน กำหนดระดับน้ำหนักคะแนนและสร้างแบบประเมินหรือฟอร์มในการสังเกตหรือให้คะแนน และทดลองนำเครื่องมือไปทดลองใช้แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบประเมินภาคปฏิบัติว่าอยู่ในระดับใด มีความเหมาะสมหรือไม่ในการที่จะนำเครื่องมือไปใช้ต่อไป (Mehrens & Lehman, 1984; พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2530; อุทุมพร จำรมาน, 2532; พวงแก้ว ปุณยกนก; สุวิมล วงศ์วิจิตร, 2534; ศุภรณ์ ลิ่มบริบูรณ์, 2535)

คุณลักษณะของแบบประเมินภาคปฏิบัติ

เครื่องมือที่ดีนี้จะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะที่ดีซึ่ง ทักแมน (Tuckman, 1975) กล่าวว่าแบบประเมินภาคปฏิบัติ ควรมีคุณลักษณะสำคัญ 5 ประการ คือค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง และความเป็นปัจจัย

ประเมินวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่ใช้ศึกษาคุณภาพของแบบประเมิน

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอ่างทอง ปีการศึกษา 2554 จำนวน 295 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 210 คน นักศึกษาหญิง 85 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง ปีการศึกษา 2554 จำนวน 130 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 65 คน และนักศึกษาหญิง 65 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ คัดเลือกเฉพาะนักศึกษาชายและหญิงที่ไม่ใช่นักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬาประเภทอื่น ๆ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ทดลองใช้แบบประเมินครั้งที่ 1 เพื่อหาเวลาที่ใช้ในการประเมินแล้วนำผลที่ได้มา วางแผนในการประเมินครั้งต่อไป

กลุ่มที่ 2 ประเมินเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้ประเมิน 2 คน

กลุ่มที่ 3 ประเมินเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

กลุ่มที่ 4 ประเมินเพื่อหาค่าความตรงเชิงโครงสร้าง โดยประเมินจากนักกีฬาฟุตบอลเพิ่มเติม จำนวน 30 คน แบ่งเป็นนักกีฬาชายจำนวน 15 คน และหญิงจำนวน 15 คน แล้วนำคะแนนของนักศึกษาใน กลุ่มที่ 4 จำนวน 35 คนจากนักศึกษาชายมาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุด ไปต่ำสุด นำคะแนนต่ำสุดของ นักศึกษาชายจำนวน 15 คน มาเปรียบเทียบกับคะแนนของนักกีฬาฟุตบอลชายจำนวน 15 คน โดยใช้สถิติ การทดสอบที่ (t-test) สำหรับนักศึกษาหญิงและนักกีฬาฟุตบอลหญิงทำเช่นเดียวกัน หลังจากนั้นนำ คะแนนของนักศึกษาชายจำนวน 35 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 35 คน มาหาค่าความเที่ยงของแบบ ประเมิน

2. กลุ่มที่ใช้ศึกษาระดับทักษะกีฬาฟุตบอล

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2554 จำนวน 314 คน แบ่งเป็น นักศึกษาชาย 249 คน นักศึกษาหญิง 65 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2554 จำนวน 280 คน แบ่งเป็น นักศึกษาชาย 220 คน นักศึกษาหญิง 60 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือคัดเลือกเฉพาะนักศึกษาชายและหญิงที่ไม่ใช่นักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬาประเภทอื่น ๆ

ข้อตกลงเบื้องต้น

- ผู้วิจัยได้ควบคุมองค์ประกอบที่มีผลต่อการประเมินในครั้งนี้ ซึ่งได้แก่ การเป็นนักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬาประเภทอื่น ๆ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงกันมากที่สุด
- ผู้วิจัยถือว่าชั้นปีที่ศึกษาของผู้เข้ารับการประเมินในครั้งนี้ไม่เป็นอุปสรรคในการประเมิน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในเรื่องกีฬาฟุตบอลใกล้เคียงกัน
- กลุ่มตัวอย่างให้ความร่วมมือในการประเมินอย่างเต็มความสามารถ
- ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมผู้เข้ารับการประเมิน ในเรื่องการรับประทานอาหาร การพักผ่อน การเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาประเภทอื่น ๆ ในช่วงระยะเวลาของการประเมินได้
- เวลาในการวัดทักษะ โดยใช้นิพิกานจับเวลาชนิดกดหยุดที่สามารถจับเวลาได้ละเอียด 1/1000 ของวินาที ในแต่ละครั้งถือว่ามีความเที่ยงตรงที่สุด

เครื่องมือที่ใช้วิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง โดยแบ่งทักษะที่ใช้ในการประเมินออกเป็น 6 ทักษะ ได้แก่ การเดาะลูกฟุตบอล การส่งลูกฟุตบอล การหยุดลูกฟุตบอล การเลี้ยงลูกฟุตบอล การยิงประตู และการ โหนมุ่งลูกฟุตบอล ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

- กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล
 - เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาชายและหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 - เพื่อศึกษาระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาชายและหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาทักษะในการเล่นกีฬาฟุตบอล ในขั้นตอนต่างๆ นอกเหนือจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา การสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล
- วิเคราะห์งาน ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับทักษะกีฬาฟุตบอล ในขั้นตอนต่าง ๆ ก่อนที่จะนำผลการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารต่าง ๆ ไปสัมภาษณ์อาจารย์ผู้ฝึกสอนพลศึกษาและผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในเรื่องของทักษะกีฬาฟุตบอล เพื่อวิเคราะห์งาน เลือกงานที่เป็นตัวแทนพุทธิกรรม และนำผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและผู้เชี่ยวชาญมากำหนดเป็นข้อปฏิบัติ

4. สร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล และสร้างเกณฑ์การให้คะแนน ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์งานมาสร้างเป็นแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล รวมข้อปฏิบัติทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ พร้อมทั้งได้สร้างเกณฑ์การให้คะแนนในการประเมินแต่ละข้อปฏิบัติ ดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีการปฏิบัติทักษะที่ใช้ในการเล่นฟุตบอลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.2 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนโดยการศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น จากแบบประเมินและแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลของ (อมรรัตน์ จันทร์มณีวงศ์. 2550; สุรชัย อุเลา. 2549; ไตรเทพ เทียนปัญจะ. 2546) และขอคำแนะนำจากอาจารย์พลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาในข้อปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา สามารถปฏิบัติได้โดยจำแนกตามเพศ แล้วนำมาสร้างเป็นเกณฑ์การให้คะแนนซึ่งเป็นแบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

5. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้วิจัยนำแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลและเกณฑ์การให้คะแนนไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาฟุตบอลและด้านวัสดุผลการศึกษา ด้านละ 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างทักษะกับข้อปฏิบัติ และเกณฑ์การให้คะแนนกับข้อปฏิบัติ

6. ทดลองใช้แบบประเมินครั้งที่ 1 โดยผู้วิจัยนำแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผ่านการตรวจสอบพื้นที่นี้ไปทดลองใช้แบบประเมินครั้งที่ 1 กับนักศึกษาชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษาทัยเขตอ่างทอง ปีการศึกษา 2554 จำนวน 10 คน (กลุ่มที่ 1) โดยใช้ผู้ประเมินจำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของนักศึกษา รวมถึงความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนนและทำการจับเวลาแต่ละทักษะตั้งแต่เริ่มประเมินจนครบจึงคงสุดท้าย

7. ทดลองใช้แบบประเมินครั้งที่ 2 โดยผู้วิจัยนำแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลไปประเมินกับนักศึกษาชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง ปีการศึกษา 2554 จำนวน 20 คน (กลุ่มที่ 2) แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 10 คน และนักศึกษาหญิง 10 คน โดยผู้ประเมิน 2 คน และนำผลที่ได้มาหาค่าความเที่ยงของผู้ประเมินโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

8. ทดลองใช้แบบประเมินครั้งที่ 3 โดยผู้วิจัยนำแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลที่มีคุณภาพจากการทดลองใช้แบบประเมินครั้งที่ 2 ไปประเมินกับนักศึกษาชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง ปีการศึกษา 2554 จำนวน 30 คน (กลุ่มที่ 3) แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 15 คน และนักศึกษาหญิง 15 คน โดยผู้ประเมิน 1 คน นำผลที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนก ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนในแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อที่เหลือ (Item total Correlation)

9. ทดลองใช้แบบประเมินครั้งที่ 4 โดยผู้วิจัยนำแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากการทดลองใช้ครั้งที่ 3 ไปประเมินกับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ

ปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง ปีการศึกษา 2554 จำนวน 70 คน (กลุ่มที่ 4) โดยแบ่งเป็นนักศึกษาชาย 35 คน นักศึกษาหญิง 35 คน และนักศึกษาพุตบول เพิ่มเติมจำนวน 30 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชายจำนวน 15 คน และหญิงจำนวน 15 คน แล้วนำคะแนนของนักศึกษาในกลุ่มที่ 4 จำนวน 35 คนจากนักศึกษาชายมาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด นำคะแนนต่ำสุดของนักศึกษาชายจำนวน 15 คน มาเปรียบเทียบกับคะแนนของนักศึกษาพุตบอลชายจำนวน 15 คน โดยใช้การทดสอบที่ (t-test) สำหรับนักศึกษาหญิงและนักศึกษาพุตบอลหญิง ทำเช่นเดียวกัน หลังจากนั้นนำคะแนนของนักศึกษาชายจำนวน 35 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 35 คน มาหาค่าความเที่ยงของแบบประเมินโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfa (α - Coefficient)

10. เก็บข้อมูลในการสอบ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในการประเมิน เพื่อให้ผู้ประเมินได้ใช้เป็นคู่มือประกอบในการประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล

11. นำแบบประเมินไปใช้จริงเพื่อศึกษาระดับทักษะกีฬาฟุตบอล โดยผู้วิจัยนำไปใช้กับนักศึกษาชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2554 จำนวน 280 คน เป็นนักศึกษาชาย 220 คน นักศึกษาหญิง 60 คน เพื่อศึกษาระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาชายและหญิง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

วิเคราะห์ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Consistency) โดยใช้สูตรของโรวินเลลี และแมมนเบิลตัน (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2539; อ้างถึงใน Rovinelli & Hambleton. 1977)

วิเคราะห์ค่าความตรงของโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้วิธี Known Group Technique และใช้การทดสอบที่ (t-test) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2539)

วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ระหว่างคะแนนของข้อปฏิบัติกับคะแนนรวมจากทั้ง群บัน (บุญเชิด กิจ โภษอนันตพงษ์. 2545)

วิเคราะห์ค่าความเที่ยงของผู้ประเมิน (Reliability of Raters) โดยนำคะแนนจากผู้ประเมิน 2 ท่าน มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (ส.ว.สนา ประวัลพฤกษ์. 2533)

วิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล คำนวณหาค่าโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfa (α - Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539)

2. สถิติที่ใช้ในการศึกษาระดับทักษะกีฬาฟุตบอล

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างเกณฑ์ปักรดับท่องถิ่น (Local Noms) ในรูปของคะแนนที่ปักรด (Normalized T - score) โดยใช้คะแนน T ปักรดแบ่งออกเป็น 5 ระดับ (ชวाल แพรตคุล. 2517) ดังนี้

คะแนน T ปักรด	ระดับทักษะ
65 ขึ้นไป	ดีมาก
55 – 65	ดี
45 – 55	พอใช้
35 – 45	ยังไม่พอใช้
ต่ำกว่า 35	ควรปรับปรุง

ตารางที่ 1 ค่าความตรงเชิงเนื้อหา

แบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล	IOC (ทักษะกับข้อปฏิบัติ)	IOC (ข้อปฏิบัติกับเกณฑ์การให้คะแนน)
การเดาะลูกฟุตบอล		
1. ความสามารถในการควบคุมลูกฟุตบอล	1.00	1.00
การส่งลูกฟุตบอล		
2. การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน	1.00	0.83
3. การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก	1.00	1.00
4. การส่งลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า	1.00	1.00
5. การส่งลูกฟุตบอลในระยะใกล้	1.00	1.00
6. การส่งลูกฟุตบอลในระยะไกล	1.00	1.00
การหยุดลูกฟุตบอล		
7. ความสามารถในการหยุดลูกฟุตบอล	1.00	1.00
การเลี้ยงลูกฟุตบอล		
8. การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน	0.83	0.67
9. การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก	0.67	0.67
10. การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า	0.67	0.83
11. การเลี้ยงลูกฟุตบอลหลบหลบสิ่งกีดขวาง	0.83	1.00
การยิงประตู		
12. การยิงประตูด้วยข้างเท้าด้านใน	1.00	0.83
13. การยิงประตูด้วยหลังเท้า	1.00	0.83
การโหม่งลูกฟุตบอล		
14. การโหม่งลูกฟุตบอลเพื่อวัตถุ	0.50	0.67
15. ความแม่นยำในการโหม่งลูกฟุตบอล	1.00	1.00

ตารางที่ 2 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อ (Item Discrimination) ของแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล

ข้อ	อำนาจจำแนกรายชื่อ	
	นักศึกษาชาย	นักศึกษาหญิง
1	0.77	0.75
2	0.74	0.70
3	0.48	0.31
4	0.72	0.72
5	0.80	0.64
6	0.73	0.76
7	0.74	0.23
8	0.73	0.87
9	0.25	0.23
10	0.80	0.85
11	0.61	0.63
12	0.79	0.78
13	0.62	0.56
14	0.25	0.45
15	0.75	0.75

ตารางที่ 3 ระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาชาย

คะแนน T ปกติ	ระดับทักษะ	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
65 ขึ้นไป	ดีมาก	20	9.09
55 – 65	ดี	50	22.73
45 – 55	พอใช้	100	45.45
35 – 45	ยังไม่พอใช้	40	18.18
ต่ำกว่า 35	ควรปรับปรุง	10	4.55

ตารางที่ 4 ระดับทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาหญิง

คะแนน T ปกติ	ระดับทักษะ	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ
65 ขึ้นไป	ดีมาก	5	8.33
55 – 65	ดี	7	11.67
45 – 55	พอใช้	20	33.33
35 – 45	ยังไม่พอใช้	18	30.00
ต่ำกว่า 35	ควรปรับปรุง	10	16.67

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการประเมินคุณภาพของแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล พบว่า การประเมินความตรงเชิงเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างทักษะกับข้อปฏิบัติตั้งแต่ 0.50-1.00 และค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อปฏิบัติกับเกณฑ์การให้คะแนน ตั้งแต่ 0.67-1.00 ถือว่าแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลที่สร้างขึ้น สามารถประเมินพฤติกรรมตามทักษะที่กำหนดและมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด และได้ค่าความเที่ยงของผู้ประเมิน 2 คน มีค่า 0.89 แสดงว่าผู้ประเมินแต่ละคนให้คะแนนผู้เข้ารับการประเมินไปในทิศทางเดียวกัน

แบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักศึกษาชายมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25-0.80 และสำหรับนักศึกษาหญิง มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23-0.85 แสดงว่าแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม

ค่าความตรงเชิงโครงสร้างของแบบประเมินภาคปฏิบัติ ได้ค่าเท่ากับ 10.51 สำหรับนักศึกษาชาย ได้ค่าเท่ากับ 16.16 สำหรับนักศึกษาหญิง ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า แบบประเมินภาคปฏิบัติมีความตรงเชิงโครงสร้าง

ค่าความเที่ยงของแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาชาย เท่ากับ .89 และ ค่าความเที่ยงของแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาหญิงเท่ากับ .85

2. ผลการศึกษาระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาชายและหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า นักศึกษาชายส่วนใหญ่มีทักษะกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 22.73 และระดับยังไม่พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 18.18 และนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่มีทักษะกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาอยู่ในระดับยังไม่พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 30.00 และระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.67

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการประเมินคุณภาพของแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล

จากการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่าน พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างทักษะกับข้อปฏิบัติ ตั้งแต่ 0.50-1.00 และค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อปฏิบัติกับเกณฑ์การให้คะแนน ตั้งแต่ 0.67-1.00 แสดงว่าข้อปฏิบัติทั้ง 15 ข้อ ของแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลที่สร้างขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหาในระดับที่เชื่อถือได้ เพราะมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ล้วน ถ่ายทอด และอังคณา ถ่ายทอด. 2539) แสดงให้เห็นว่าผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ให้การยอมรับว่า เกณฑ์การให้คะแนนที่จัดทำขึ้นมีความสอดคล้องเหมาะสมกับข้อปฏิบัติ

ค่าความเที่ยงของผู้ประเมิน 2 ท่าน มีค่าเท่ากับ 0.89 แสดงว่าผู้ประเมินแต่ละคนให้คะแนนผู้เข้ารับการประเมินไปในทิศทางเดียวกันแสดงว่า แบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล มีความเที่ยงเนื่องจากมีค่าความเที่ยงของผู้ประเมินสูงกว่า 0.70 ใน การประเมินโดยเฉพาะในส่วนของเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งเกิดจากการที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนที่กำหนดอย่างเคร่งครัด การสร้างเกณฑ์การให้คะแนนของข้อปฏิบัติแต่ละข้อได้คำนึงถึงการใช้ภาษาที่ชัดเจน และเน้นความเป็นปัจจัย นอกจากนั้นยังได้รับคำแนะนำและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนของการวิเคราะห์ค่าความตรงเชิงเนื้อหาอีกส่วนหนึ่งด้วย

แบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักศึกษาชายมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25-0.80 และนักศึกษาหญิง มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23-0.85 แสดงว่า แบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอล ใช้ได้ทุกข้อ สามารถจำแนกนักศึกษากลุ่มกู่กันได้ เพราะมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539) สำหรับข้อปฏิบัติที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.50 อาจเป็นผลจากทักษะดังกล่าวเป็นทักษะที่นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เป็นประจำ

ค่าความตรงเชิงโครงสร้าง ได้ค่า t เท่ากับ 10.51 สำหรับนักศึกษาชาย ได้ค่า t เท่ากับ 16.16 สำหรับนักศึกษาหญิง ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบประเมินมีความตรงเชิงโครงสร้างซึ่งเป็นผลมาจากการจำนวนข้อปฏิบัติมาก ทำให้สามารถวัดได้ครอบคลุมกับสิ่งที่ต้องการวัด (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539)

ค่าความเที่ยงของแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาชาย เท่ากับ .89 และ ค่าความเที่ยงของแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาหญิงเท่ากับ .85 ซึ่งถือว่าเป็นแบบประเมินที่มีค่าความเที่ยงค่อนข้างสูง อาจเป็นผลมาจากการจำนวนของข้อปฏิบัติมากนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพินิจ ประหยดทรัพย์ (2527) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .83

2. ผลการศึกษาระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาชายและหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

นักศึกษาชายส่วนใหญ่มีทักษะกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 22.73 และระดับยังไม่พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 18.18 สำหรับนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่มีทักษะกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาอยู่ในระดับยังไม่พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 30.00 และระดับการปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.67 แสดงให้เห็นว่าระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาชายและหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีการแจกแจงในลักษณะเดียวกัน ซึ่งเป็นผลมาจากการให้คะแนนมีการแยกเกณฑ์นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

ข้อเสนอแนะ

1. การให้คะแนนการประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลในแต่ละข้อปฏิบัติมีคะแนนหลายระดับ ผู้นำแบบประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนฉบับนี้ไปใช้ ควรศึกษาคู่มือการประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนของแต่ละข้อปฏิบัติให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อนเพื่อที่จะใช้เป็นเครื่องมือช่วยผู้สอนในการให้คะแนนผู้เรียนสำหรับการประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาฟุตบอลอย่างถูกต้องและยุติธรรม
2. กรณีการวิจัยและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินหรือแบบประเมินภาคปฏิบัติทักษะกีฬาประเภทอื่น ๆ ในระดับอุดมศึกษา เช่น ภาษา วัฒนธรรม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.

ชาวลด แพรตต์กุล. (2517). การทดสอบเพื่อค้นและพัฒนาสมรรถภาพ. กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

บุญเชิด ภิญ โภญอนันตพงษ์. (2545). การวัดประเมินการเรียนรู้ (การวัดประเมินแนวใหม่).

กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พวงแก้ว นุ่นยิกนก และสุวิมล วงศ์วานิช. (2534). การวัดภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พินิจ ประหยดทรัพย์. (2527). การสร้างแบบทดสอบกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษาอุดมศึกษา.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต(พลศึกษา). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มงคล แฟรงส์เคน. (2545). การฝึกฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร : ไอ. เอส. พรีนต์ติ้ง เฮลต์.

ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : ชัมราวดีก.

ส.ว.ส. ประวัลพุกนช. (2533). การพิจารณาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการปฏิบัติ. วารสารการวัดผลการศึกษา. 12 (35) : 31 – 34.

สุรชัย อุเลา. (2549). ทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต(พลศึกษา). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อมรรัตน์ จันทร์มณีวงศ์. (2550). การสร้างแบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุทุมพร จามรمان. (2532). การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร : พนนพบลิชชิ่ง.

Clark, Harrison H. (1976). **Application of Measurement to Health Physical Education.** 4th ed.

New Jersey : Englewood Cliffs, Prentice Hall, Inc.

Tuckman, Bruce W. (1975). **Measuring Educational Outcomes : Fundamentals of Testing.**

New York : Harcourt Brace Jovanovich, Inc.
